

آن در اولین سوال بگوید و بهر که آنحضرت مشغول است من در تکلیف اول
مورد میفرمود تا که امیرالمؤمنین عرض با آن در ویش گفت من حقیقت
هم جز میدانم الا حقیقت آنکه میدانم آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمود
اگر حقیقت هم جز میدانی حقیقت او هم میدانی برای آنکه حقیقت جمیع
اشیا واحد است **ش** در مرتبه من جو سایه و نور یکیت **ش** خاک در غیر
تاج فقیر یکیت **ش** ای که مقام با کباران باشد **ش** دامه بقیه که دارو
یکیت **ش** صوفیه گویند هم جز از حق جدا نیست و هیچ ذره بی نور خدا نیستی
مشغولی که میفرمایند با یون من بخوبی گفته **ش** الا هو الله و هم صیغیه یا یقله الله
قالوا ان الله ثالث ثلثة احاطه وانی یحیی الارواح و یشاء و یشاء و در زمین
استعداد میجوید ذات خود کجاست ای کجا در کلا انهم فی زیره من تقاریرهم
الا انهم یحیی شیء یحیی **ش** در ادوات و صفات هر که باشد سیر هر که نبود
در نظر من صورت غیر **ش** در شرب او یکی شود یا دو **ش** در شرب او
یکی بود سجد و در **ش** انما تولوا هتم و جد المانی المدد اسم علیهم من معکم انما
کنتم و کن ارباب الیه من قبل الورد کجای ارباب الیه منکم و لکن لا تمضون
مرضت فم یخدی و استطعت فم لطمی **ش** عیار انشائی و جنان کج
و کل الی ذلک اجمال **ش** سیدی دست او طوق کردن جانست **ش** سر بر
از کربانست **ش** جو ز فیکه وصل میریزد **ش** تو در افتاده در ضلالت اعیان چه کردی
یکه هر چه گوی **ش** در خود را دو اهرام از خود جوی **ش** شیب بالا و برین شیب
در کس اندر زه کربان **ش** سر زودمان پای سر اید غیب **ش** همت از دامن تو
نایز غیب و فی الفکر افلا تمرون من عرف لغنه فقد عرف **ش** در عا
دیدار اول بپای **ش** حضرت حق تعالی از خواب **ش** در مشرف افرات
شمار **ش** که ندر من از تو دست **ش** چون در اندر خواب خوش درویش
دیدم حکم گرفته دامن خویش **ش** تندی روایت که از او هر چه رضی کنی

ک

صلی الله علیه سلم فرموده اندی نفس محمد صید و لو کتم و لم یحکم الی الارض
الصلی الی علی امیرالمؤمنین و الاضواء الطاهر و الاضواء الطاهر و الاضواء
شبی علیهم **ش** گفت پیغمبر که معراج را از آنست بر معراج بولس اشیا **ش** آن
بر جرح و ان او شیب **ش** را که قرب حق بودست از شیب **ش** قرب
نی بالا و شیبی رفعت **ش** قرب حق از شیب سستی رستن است حضرت
سختی که ازین کبرایع گوید غایب شد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
دیدم گفت با رسول الله صیغیه معنی الرحمن فرموده اندی علی العرش استوی
بسی که گفته با رسول صیغیه معنی رحیم فرموده و کان للمؤمنین حیما حیما سیان
و حق نه اسمان است و نه زمین حیما حیما **ش** موم است که کو خود نیست سینی
ش ای دل چه بهره کرده مردم کردی **ش** تا در کوشش بر صفا جزا کرده
جزئی از تو کم نیست که از طبعی **ش** بر نهاد در دین کوشش که خود کرده ای **ش** از کوشش
او با شرب و بس تعالی و تقدس و لا یرال غیرت العبد الی البیوت اهل حبه
فاذا اجبت کنت سمع و بصره و یده و لسانه فی سماع و بی بصره و بی
بیطرفش و بی بینی و بی مطن بقدر سستی تو هستی من ظاهر نشود نمی که
در کوشش سبحان ربی العظیم سبوح و در وجود سبحان ربی الاعلی **ش** خود هم
که شوم باک **ش** ز سستی بریم **ش** یا بر ما معراج سستی بریم **ش** ایوی حبه کلم
قله خویش **ش** باشد که زنجیر خود سستی بریم **ش** حضرت شیخ سعدی که
جمعی سواری بود و در دهانه رسید و اسب از آب نیکدشت اهر که کرد
آب را نیده ساخته و سبک او ده کرده است در حال نیکدشت فرمود خود را
میدید از برع وادی عبور می توانست کرد **ش** از سستی خویش که توانا
هر که از او خویش **ش** در اصل شوی **ش** از هر چه ظهور با جلی شوی **ش** در نه سبیل
شش کامل شوی **ش** صوفیه گویند جمیل الزمان از جمال خود بهره مایه که در
در آنست دیده که در بنابرین وجود مطلق از نما را مطلق و غیب همت بود

Copyrighted by University